

Arrest

nr. 318 264 van 10 december 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 2 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 18 september 2023 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 22 september 2023.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 16 oktober 2023 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 22 februari 2024.

1.3. Op 28 februari 2024 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek om internationale bescherming van verzoeker kennelijk ongegrond. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Servische nationaliteit te hebben en Rom van origine te zijn. U bent geboren op (...) 1997 in Prokuplje en woonde in Kursumlija met uw ouders en zus. Uw broer S.(...) is reeds jaren woonachtig in België.

U hebt middelbaar onderwijs elektromechanica gestudeerd maar vond in deze sector geen werk. U hebt korte tijd in een bar gewerkt en daarnaast deed u seizoensarbeid en hielp u uw vader bij het kappen, laden en lossen van hout.

Tijdens uw schoolloopbaan kreeg u door andere kinderen racistische uitspraken naar het hoofd geslingerd. Op uw werk in de bar werd u geïrriteerd door Servische jongeren omwille van uw Rom-achtergrond. U hebt dit enkele keren gemeld doch de politie nam het niet serieus. Wanneer dergelijke provocatie ontstond in een fysieke confrontatie, hebt u opnieuw klacht ingediend bij de politie. U vermoedt dat de daders een boete hebben gekregen. U werd echter ook ontslagen omdat u Rom bent en daar dit de aanleiding voor de provocatie en escalatie was.

U voelt zich in Servië niet geaccepteerd en houdt niet van het leven in Servië. Aangezien uw broer in België woont, bent u reeds een vijf- à zestal keren op bezoek geweest en in België voelt u zich wel aanvaard.

Samen met uw ouders en zus hebt u op 18 september 2023 Servië definitief verlaten. Op 22 september 2023 hebt u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer vreest u dat u hetzelfde lot als uw vader zal ondergaan waarbij u elke dag moet vechten om te werken. U wordt er als Rom anders bekeken, er is geen werk en jullie woonden er in een kleine woning samen met het gezin van uw patronale oom. U wil echter net als uw broer uw leven hier uitbouwen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw Servische identiteitskaart en Servisch rijbewijs voor. Ook uw ouders en zus leggen hun Servische identiteitskaart neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken (Vragenlijst "bijzondere procedurele noden" DVZ d.d. 12 oktober 2023), en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 7 april 2023 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient te worden besloten dat uw verzoek tot internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met die van uw vader P.(...) R.(...) (O.V. (...)). Zijn verzoek om internationale bescherming werd kennelijk ongegrond verklaard en luidt als volgt:

"Bij terugkeer naar Servië vreest u dat de situatie zal verergeren. U wil dat uw kinderen kunnen opgroeien in een betere omgeving (zonder discriminatie, racisme, provocaties), dat ze ruimte hebben om te wonen en te leven, dat ze scholing krijgen en werk vinden net zoals hun broer S.(...) hetgeen voor hen onmogelijk te bereiken is in Servië (notities van het persoonlijk onderhoud van P.(...) R.(...) d.d. 22 februari 2024, CGVS R.(...), p. 8). Zelf wil u dicht bij uw zoon en kleinzoon zijn (CGVS R.(...), p. 6). Uw echtgenote, uw zoon P.(...) en uw dochter M.(...) halen dezelfde asielmotieven aan (notities van het persoonlijk onderhoud van P.(...) G.(...) d.d. 22 februari 2024, CGVS G.(...), p. 6-7; notities van het persoonlijk onderhoud van P.(...) N.(...) d.d. 22 februari 2024, CGVS N.(...), p. 12-13 ; notities van het persoonlijk onderhoud van P.(...) M.(...) d.d. 22 februari 2024, CGVS M.(...), p. 8). U noch uw gezinsleden hebben evenwel aannemelijk weten maken dat jullie met betrekking tot de aangehaalde problemen die u kende in Servië, bij terugkeer geen beroep zou kunnen doen op bescherming of op hulp vanwege de Servische autoriteiten.

Vooreerst kan worden opgeworpen dat u en uw gezinsleden de voorbije jaren reeds meermaals in België hebben verbleven in het kader van bezoeken aan uw zoon S.(...) zonder dat jullie evenwel een verzoek om internationale bescherming indienden (CGVS R.(...), p. 8-9; CGVS G.(...), p. 7; CGVS N.(...), p. 8, CGVS M.(...), p. 6). Een dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, zo snel mogelijk een beroep doet op deze beschermingsmogelijkheden. Dat uw kinderen in die periode nog klein waren en jullie nog niet konden zien dat S.(...) iets bereikt had in zijn leven (CGVS R.(...), p. 9), dat jullie kinderen nog naar school gingen en uw zoon S.(...) nog bezig was met een taalcursus en nog geen vast werk had (CGVS G.(...), p. 7-8) of dat jullie niet wisten wat de manieren waren om verblijfsrecht te krijgen en jullie twijfels hadden over jullie integratie (CGVS N.(...), p. 8) zijn in het licht van voorgaande geenszins een afdoende verantwoording.

Voorts blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetswijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de Ombudsdienst (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen. De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking. Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Zo gaf u aan dat u naar de politie bent geweest en dat zij u hadden aangeraden een klacht in te dienen. Weinig coherent hiermee is echter uw verklaring dat u dat niet gedaan hebt omdat u geen hulp zou krijgen (CGVS R.(...), p. 10). Uw echtgenote zegt dan weer dat jullie nooit naar de politie zijn gestapt (CGVS G.(...), p. 9), terwijl uw zoon N.(...) daarentegen wel weer aangaf meermaals naar de politie te zijn gestapt, enerzijds enkele keren waarbij ze het niet serieus namen (CGVS N.(...), p. 5) en anderzijds na een incident met fysiek geweld in het café waar hij werkte en waarbij hij zelfs vermoedt dat de daders bestraft werden met een geldboete (CGVS N.(...), p. 11), dit overigens dan weer in tegenstelling tot uw dochter die aangaf dat er nooit sprake was van fysiek geweld tegen familieleden (CGVS M.(...), p. 7). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen sterk twijfelen aan het gegeven of er fysiek geweld was alsook of jullie ooit naar de politie zijn gestapt.

Wat er ook van zij, zelfs indien u of uw zoon daadwerkelijke naar de politie zouden zijn gestapt, al dan niet na fysiek geweld, waarbij deze jullie niet wilden helpen, dan nog dient opgeworpen dat u noch uw zoon zich vervolgens hebben geïnformeerd waar het gebrekkige optreden van de politie kon worden aangekaart (CGVS R.(...), p. 10; CGVS N.(...), p. 12) noch hebt u een advocaat of enige andere organisatie, die zich richt op minderheden, geraadpleegd (CGVS R.(...), p. 10-11; CGVS N.(...), p. 12). Informatie over de Roma in Servië maakt evenwel duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma. Aldus kan aangenomen worden dat er voor u en uw gezin nog mogelijkheden zijn om u te laten bijstaan wanneer u geconfronteerd wordt met discriminatie in het algemeen, vanwege de politie of op de arbeidsmarkt (CGVS R.(...), p. 7, p. 9-10, CGVS G.(...), p. 5-6, p. 8).

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Dat er verder weinig jobs zijn (CGVS R.(...), p. 7; CGVS G.(...), p. 5-6, CGVS N.(...), p. 9), dat de sociale steun die jullie kregen naar eigen zeggen onvoldoende was (CGVS R.(...), p. 12; CGVS G.(...), p. 6) en dat de terugbetaling van medicatie lang op zich liet wachten (CGVS G.(...), p. 10), zijn motieven van louter socio-economische aard en ressembleren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien blijkt hieruit dat jullie toegang hadden tot de overheid en de gezondheidszorg.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) toont in dit verband aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma)

onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens) en de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality).

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Waar u nog aanhaalde dat u graag bij uw zoon en kleinzoon (die in België wonen) wil zijn (CGVS R(...), p. 6), dient opgemerkt te worden dat deze asielmotieven van louter persoonlijke en intra-familiale aard zijn en op zich ook niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met uw in België verblijvende zoon en kleinkind, dient u de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden.

De documenten die u en uw gezinsleden ter staving van jullie verzoeken om internationale bescherming hebben voorgelegd, vermogen niet om voorgaande beoordeling in een ander daglicht te stellen. Jullie Servische identiteitskaarten en het Servisch rijbewijs van uw zoon, bevestigen jullie nationaliteit en identiteit. Gelet op hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

Na het voorgaande moet ook uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond verklaard worden. Ook het verzoek om internationale bescherming van uw moeder P.(...) G.(...) (O.V. (...)) en uw zus P.(...) M.(...) (O.V. (...)) wordt kennelijk ongegrond verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. In de uiteenzetting van het middel beroept verzoeker zich tevens op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker gaat in op de diverse motieven van de bestreden beslissing en meent dat de verwerende partij zijn situatie en die van zijn familie als leden van de Roma-gemeenschap minimaliseert en niet ernstig heeft onderzocht. Hij verwijst doorheen zijn betoog naar zijn verklaringen en die van zijn familie, naar diverse rapporten en artikels.

Verzoeker besluit dat het onbegrijpelijk is hoe de verwerende partij kan stellen dat hij zou kunnen terugkeren naar Servië en er zich kan beroepen op effectieve bescherming van de Servische autoriteiten.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem de vluchtelingenstatus te verlenen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS om de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen.

3.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. De beroepen van verzoeker zijn gericht tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 28 februari 2024 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :*

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...).”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

Bij koninklijk besluit van 7 april 2023 werd Servië vastgesteld als veilig land van herkomst. Ook in het recentste koninklijk besluit van 12 mei 2024 dat die lijst van veilige landen van herkomst vastlegt, is dit het geval (BS 27 mei 2024).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van een van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110- 116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Servië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

3.3.3. De Raad wijst erop dat uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich voor zijn verzoek om internationale bescherming steunt op dezelfde motieven als zijn vader R. P. en moeder G. P.. Deze vaststelling wordt in het verzoekschrift, waarin expliciet wordt verwezen naar dezelfde middelen als deze die door zijn vader en moeder worden aangehaald, niet betwist.

Inzake verzoekers ouders oordeelt de Raad in arrest nr. 318 262 van 10 december 2024 als volgt:

“ 3.3.3. Bij een terugkeer naar Servië vrezen verzoekende partijen dat hun situatie nog erger zal zijn nu hun kinderen hebben gezien hoe het leven in België is. Zij willen dat hun kinderen kunnen opgroeien in een betere omgeving, de ruimte hebben om te wonen en leven, scholing krijgen en werk vinden hetgeen voor hen onmogelijk is in Servië omwille van discriminatie wegens hun Rom-origine.

3.3.4. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat verzoekende partijen in casu geen substantiële redenen hebben opgegeven om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als personen die internationale bescherming genieten in aanmerking komen.

Blijkens de bestreden beslissingen:

(i) moet worden gewezen op het laattijdige karakter van de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen, wat niet getuigt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade;

(ii) hoewel niet wordt ontkend dat racistisch geweld tegen de Roma-gemeenschap plaatsvindt in Servië, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders onbestraft blijven, dient erop gewezen dat deze informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partijen persoonlijk in hun land hoegenaamd geen afdoende bescherming zouden kunnen krijgen, te meer

(1) van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische maatregelen uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, wat verzoekende partijen niet hebben gedaan,

(2) verzoekende partijen leggen onderling tegenstrijdige verklaringen af, ook in verhouding tot hun kinderen met betrekking tot het al dan niet beroep doen op de nationale autoriteiten,

(3) hoe dan ook blijkt dat verzoekende partijen zich niet hebben geïnformeerd waar zij het gebrek optreden van de politie konden aankaarten, noch hebben zij een advocaat of enige andere organisatie die zich richt op minderheden geraadpleegd en bijgevolg kan worden aangenomen dat er voor hen en hun gezin nog mogelijkheden zijn om zich te laten bijstaan wanneer zij worden geconfronteerd met discriminatie in het algemeen, vanwege de politie of op de arbeidsmarkt;

(iii) dat er weinig jobs zijn, dat de sociale steun naar eigen zeggen onvoldoende was, dat de terugbetaling van medicatie lang op zich liet wachten zijn motieven van louter socio-economische aard en ressorteren

bijgevolg niet onder het toepassingsgebied, noch zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat zij een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade, te meer daar blijkt dat verzoekende partijen toegang hadden tot de overheid en de gezondheidszorg;

(iv) er kan evenmin een nood aan internationale bescherming worden vastgesteld in hoofde van verzoekende partijen omwille van hun Roma-etnie;

(v) het gegeven dat verzoekende partijen graag bij hun zoon en kleinzoon in België willen zijn betreft een louter persoonlijk en intra-familiaal asielmotief dat op zich niet ressorteert onder het Vluchtelingenverdrag;

(vi) de documenten die verzoekende partijen voorleggen zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van hun verzoeken in positieve zin kunnen ombuigen en

(vii) de verzoeken om internationale bescherming van de kinderen van verzoekende partijen werden eveneens kennelijk ongegrond verklaard.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partijen het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen. De Raad stelt evenwel vast dat zij geen valabele argumenten aanvoeren die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter in gebreke blijven. Zij komen in voorliggend verzoekschrift immers in wezen niet verder dan het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade, het formuleren van algemene beweringen, beschouwingen en kritiek en het op algemene wijze minimaliseren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat niet als een dienstig verweer kan worden beschouwd en waarmee zij dan ook de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissingen niet in een ander daglicht kunnen plaatsen.

3.3.4.1. De Raad wijst er vooreerst op dat het laattijdig verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen – zij kwamen immers eerder meermaals naar België in het kader van bezoeken aan hun zoon S. zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen – een indicatie is dat zij internationale bescherming niet dringend nodig achten. Immers, van een persoon die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst en internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient, quod non in casu. Het laattijdig verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming. Deze vaststelling ondermijnt aldus de ernst en de geloofwaardigheid van de door verzoekende partijen geschetste vrees.

Verzoekende partijen merken in het verzoekschrift op dat zij in het verleden naar België kwamen om bepaalde levensgebeurtenissen bij te wonen, zoals bijvoorbeeld het huwelijk van S. en de geboorte van hun kleinkind en dat dit niet was ingegeven om aan hun situatie in Servië te ontsnappen. Verzoekende partijen geven aan dat zij de hoop op verbetering van hun leven in Servië immers initieel niet opgaven, maar zich uiteindelijk geconfronteerd zagen met een verdere verslechtering van hun situatie (ontslagen, pesterijen en aanvallen) waardoor zij zich genoodzaakt voelden om het land te ontvluchten. Verzoekende partijen citeren hiertoe uit hun verklaringen zoals zij deze hebben afgelegd op de zetel van het CGVS en hernemen de verklaringen die hun kinderen M. en N. in het kader van hun verzoeken hebben afgelegd. De Raad merkt evenwel op dat een deel van de door verzoekende partijen aangehaalde incidenten plaatsvonden voor hun bezoeken aan België. De argumentatie in het verzoekschrift kan niet als afdoende verschoning worden aanvaard en kan niet verantwoorden waarom zij al die tijd hebben nagelaten om minstens een poging te ondernemen om zich te verzekeren van een blijvende bescherming tegen de voorgehouden vrees die hen noopte hun land van herkomst te verlaten, of die hen verhindert ernaar terug te keren. De argumentatie in het verzoekschrift kan de appreciatie dat het laattijdig verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun voorgehouden vrees voor vervolging dan ook niet ombuigen.

3.3.4.2. Wat betreft de door verzoekende partijen aangehaalde provocaties, discriminatie en racisme vanwege de Servische bevolking omwille van hun Roma-origine en hun vrees dat hun situatie enkel zal verergeren bij een eventuele terugkeer naar Servië zowel in hun eigen hoofde als in hoofde van hun kinderen M. en N., treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze in dit verband op goede gronden et volgende overweegt: "Voorts blijkt uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en

openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking, dat de kwaliteit van de politieonderzoeken erop vooruit gaat en dat corrupte politieambtenaren steeds vaker ter verantwoording worden geroepen. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon op dit gebied nog veel moet gebeuren en er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, wordt op dit terrein een zekere vooruitgang geboekt, onder meer door de doorvoering op 9 februari 2022 van de grondwetwijziging waarbij rechters en parketmagistraten niet langer door het parlement aangeduid kunnen worden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de instelling van de Ombudsdienst (Protector of Citizens). Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De kwaliteit van de interne politieonderzoeken is gestegen. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. In oktober 2019 trad een nieuwe wet op gratis rechtsbijstand (Law on Free Legal Aid) in werking. Daarnaast bestaan er ook verschillende niet wettelijk geregelde mogelijkheden om kosteloze rechtshulp te verkrijgen. Informatie stelt ook nog dat Servië over uitgebreide wetgeving beschikt in de strijd tegen corruptie. Ofschoon er zich nog problemen voordoen op het vlak van de tenuitvoerbrenging van het beleid, beschikt Servië over diverse anticorruptie-instellingen, onder meer een anticorruptieagentschap dat toeziet op de implementatie van de maatregelen. De strijd tegen corruptie leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. In maart 2018 werd een nieuwe wet inzake de bestrijding van georganiseerde misdaad, terrorisme en corruptie van kracht, die voorziet in gespecialiseerde diensten, o.a. op gerechtelijk niveau, om corruptiezaken te onderzoeken en te vervolgen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de OVSE (Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa). Deze organisatie helpt onder meer de politie bij het introduceren van internationale standaarden, hervormingen en het opbouwen van een vertrouwensrelatie met de bevolking.

Specifiek voor de Roma minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Servië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. (...)”

Door in het verzoekschrift te verwijzen naar informatie die in het verlengde ligt met, dan wel dezelfde is als deze waarop voormelde analyse is gestoeld en de algemene, blote bewering dat verzoekende partijen niet kunnen rekenen op de hulp van de Servische autoriteiten omdat zij worden behandeld als tweederangsburgers en er sprake is van endemische discriminatie van de Roma in Servië, slagen verzoekende partijen er geenszins in om een ander licht te werpen op voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen.

Er kan dan ook wel degelijk worden besloten dat in geval van eventuele (veiligheids-)problemen de Servische autoriteiten aan hun onderdanen voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verzoekende partijen zich, zo nodig en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen, toegang kunnen verschaffen tot dergelijke bescherming.

De voorgaande conclusie vindt overigens bevestiging in het feit op zich dat Servië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te

nemen dat de verzoeker om internationale bescherming een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het EVRM, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2 van het EVRM zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Het is bijgevolg aan verzoekende partijen om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Servische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij moeten aantonen dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Servische overheid voor bescherming. Verzoekende partijen blijven hiertoe echter in gebreke. In dit verband wordt in de bestreden beslissingen het volgende overwogen:

“In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U heeft dit evenwel niet gedaan.

Zo gaf u aan dat u naar de politie bent geweest en dat zij u hadden aangeraden een klacht in te dienen. Weinig coherent hiermee is echter uw verklaring dat u dat niet gedaan hebt omdat u geen hulp zou krijgen (CGVS R.(...), p. 10). Uw echtgenote zegt dan weer dat jullie nooit naar de politie zijn gestapt (CGVS G.(...), p. 9), terwijl uw zoon N.(...) daarentegen wel weer aangaf meermaals naar de politie te zijn gestapt, enerzijds enkele keren waarbij ze het niet serieus namen (CGVS N.(...), p. 5) en anderzijds na een incident met fysiek geweld in het café waar hij werkte en waarbij hij zelfs vermoedt dat de ouders bestraft werden met een geldboete (CGVS N.(...), p. 11), dit overigens dan weer in tegenstelling tot uw dochter die aangaf dat er nooit sprake was van fysiek geweld tegen familieleden (CGVS M.(...), p. 7). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen doen sterk twijfelen aan het gegeven of er fysiek geweld was alsook of jullie ooit naar de politie zijn gestapt. Wat er ook van zij, zelfs indien u of uw zoon daadwerkelijke naar de politie zouden zijn gestapt, al dan niet na fysiek geweld, waarbij deze jullie niet wilden helpen, dan nog dient opgeworpen dat u noch uw zoon zich vervolgens hebben geïnformeerd waar het gebrekkige optreden van de politie kon worden aangekaart (CGVS R.(...), p. 10; CGVS N.(...), p. 12) noch hebt u een advocaat of enige andere organisatie, die zich richt op minderheden, geraadpleegd (CGVS R.(...), p. 10-11; CGVS N.(...), p. 12). Informatie over de Roma in Servië maakt evenwel duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, en dat er diverse burgermaatschappijorganisaties, waaronder bijvoorbeeld het Roma Women's Network en Praxis, alsook ervaren advocaten (al dan niet actief binnen deze organisaties of binnen de relevante onafhankelijke overheidsinstellingen) zijn die opkomen voor de Roma gemeenschap en bijstand kunnen bieden aan Roma om discriminatie te melden en hun rechten te beschermen. Dit kan door het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, zo ook door het ondernemen van stappen bij het Hooggerechtshof daar waar lagere rechtbanken in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat de organisatie Minority Rights Group International van 1 september 2020 tot 31 augustus 2022 samen met Praxis en met een groot aantal stakeholders op het terrein een programma had lopen dat erop gericht was te komen tot een verbeterde juridische aanpak van gevallen van discriminatie van Roma. Aldus kan aangenomen worden dat er voor u en uw gezin nog mogelijkheden zijn om u te laten bijstaan wanneer u geconfronteerd wordt met discriminatie in het algemeen, vanwege de politie of op de arbeidsmarkt (CGVS R.(...), p. 7, p. 9-10, CGVS G.(...), p. 5-6, p. 8).

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.”

Verzoekende partijen betogen in voorliggend verzoekschrift dat zij hun jongste dochter M. niet op de hoogte brachten van de fysieke aanvallen en klachten omdat zij nog maar een kind was en zij haar angst en stress wilden besparen. De Raad merkt op dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekende partijen hun dochter, die tevens in België een verzoek om internationale bescherming indiende, minstens voor het indienen van haar verzoek in België zouden informeren over deze gebeurtenissen die aanleiding zouden hebben gegeven tot hun vlucht uit hun land van herkomst. Zeker nu hun dochter M. bij haar aankomst in België reeds de meerderjarigheid had bereikt. Bovendien slagen verzoekende partijen er met deze argumentatie niet in om de vastgestelde tegenstrijdigheden in de verklaringen van verzoekende partijen onderling, alsook met de verklaringen van N., te herstellen. Overigens brengen verzoekende partijen geen

enkel concreet en valabel verweer bij tegen de vaststellingen van de bestreden beslissingen dat zij hoe dan ook niet aantonen dat zij zich terdege zouden hebben geïnformeerd over de stappen die zij kunnen zetten tegen het gebrekkig optreden van de politie, noch tegen de overweging dat zij nooit een advocaat of enige andere organisatie hebben gecontacteerd.

Voor het overige komen verzoekende partijen niet verder dan het louter volharden in eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, wat geen dienstig verweer vormt en waarmee zij er dan ook niet in slagen om de voormelde pertinente vaststellingen en overwegingen te verklaren of te weerleggen.

3.3.4.3. Verzoekende partijen benadrukken doorheen het verzoekschrift opnieuw de situatie van Roma in Servië en stippen hierbij onder andere aan dat de Roma-minderheid geconfronteerd wordt met discriminatie op vlak van tewerkstelling en sociale voorzieningen, het feit dat leden van de Roma-gemeenschap geconfronteerd worden met racistisch geweld en niet op de hulp van de Servische autoriteiten kunnen rekenen.

In dit verband benadrukt de Raad vooreerst dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moet het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat dit aanleiding geeft tot een toestand die kan worden gelijkgeschakeld met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten van een verzoeker worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst voor die verzoeker ondraaglijk wordt.

Verder staat in de bestreden beslissingen terecht te lezen als volgt:

“Dat er verder weinig jobs zijn (CGVS R.(...), p. 7; CGVS G.(...), p. 5-6, CGVS N.(...), p. 9), dat de sociale steun die jullie kregen naar eigen zeggen onvoldoende was (CGVS R.(...), p. 12; CGVS G.(...), p. 6) en dat de terugbetaling van medicatie lang op zich liet wachten (CGVS G.(...), p. 10), zijn motieven van louter socio-economische aard en ressembleren bijgevolg niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien blijkt hieruit dat jullie toegang hadden tot de overheid en de gezondheidszorg.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Servië Algemene Situatie van 5 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_servie_algemene_situatie_20231205.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) toont in dit verband aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert ook de nodige strategieën met bijhorende actieplannen ter verbetering van de moeilijke socio-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Een laatste strategie werd in februari 2022 aangenomen met de bedoeling in lijn te geraken met het EU Roma Strategic Framework for 2020-2030. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Vooral op het gebied van de uitreiking van identiteitsdocumenten voor Roma in Servië is de voorbije jaren een aanzienlijke progressie merkbaar. Om de toegang tot de gezondheidszorg bij Roma te faciliteren werd door het ministerie van Gezondheidszorg tevens een systeem van gezondheidsbemiddelaars op poten gezet die als brugfiguur functioneren tussen de gemeenschap en de gezondheidszorg. Volgens de OVSE heeft dit systeem een concrete en meetbare verbetering wat betreft de gezondheidsstatus van de Roma-gemeenschap met zich meegebracht. Voorts kan nog worden gewezen op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. In 2018 werd zo in Servië het ROMACTED-programma van de Raad van Europa gelanceerd. Het voorziet in garanties op de implementering van algemene, brede ontwikkelingsdoelstellingen op het lokale (gemeentelijke) niveau. Sindsdien zijn op lokaal niveau (in de 11 aangeduide gemeentes) een aantal

programma's daadwerkelijk aan het lopen die bijdragen aan de verbetering van de situatie van de Roma in het onderwijs, huisvesting, nutsvoorzieningen, cultuurleven, Bovendien heeft het land in 2019 ook de Poznan-Verklaring (een verbintenis uit juli 2019 van de Balkanlanden i.v.m. de integratie van Roma) onderschreven. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's en burgermaatschappijorganisaties actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Voor klachten omwille van discriminatie op basis van etnische afkomst kunnen Roma zich verder richten tot de Ombudsdienst (Protector of Citizens) en de Commissaris voor de bescherming van gelijkheid (Commissioner for the Protection of Equality).

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet."

Met hun selectieve lezing van de COI Focus "Servië. Algemene situatie" van 5 december 2023, het verwijzen naar diverse landenrapporten en artikels (zoals onder meer Minority Rights Group, "Roma" van juni 2015, UNDP, "A bittersweet return for vulnerable Roma in the Western Balkans" van 7 april 2022, DW "Roma. Discriminated in Serbia, unwanted in Germany", Balkan Insight "News Serbia's Equality Chief Condemns Mayor's Attack on 'Uncivilised' Roma" van 13 maart 2023 en een rapport van Amnesty International) en het betoog dat er nog steeds sprake is van alomtegenwoordige discriminatie, kunnen verzoekende partijen voorgaande omstandige analyse en de concrete bevindingen van de commissaris-generaal, die steun vinden in recente objectieve landeninformatie, niet ontkrachten.

3.3.4.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggend verzoekschrift de motieven ongemoeid laten waar in de bestreden beslissingen nog terecht wordt uiteengezet dat het motief dat zij graag bij hun zoon en kleinkind blijven van louter persoonlijke en intra-familiale aard is en op zich niet ressorteert onder het Vluchtelingenverdrag. Net zoals het motief dat de documenten die verzoekende partijen en hun kinderen voorleggen louter hun nationaliteit en identiteit bevestigen, die niet worden betwist. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.5. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.6. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoekende partijen niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partijen brengen geen andere, concrete elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt verder dat er heden in Servië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Verzoekende partijen tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Servië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen op het CGVS uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Servo-Kroatisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.”

3.3.4. Bijgevolg blijkt dat verzoeker evenmin substantiële redenen heeft opgegeven, in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend vierentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET